

جام دیده‌ها

اصغر شرفی: باید دفاع کنیم

علی استیلی

اُصغرآقا ظاهراً از مخالف خوانی دست نمی‌کشد. کمک حشمت مهاجرانی در جام جهانی ۱۹۷۸ که چهار سال پیش این روزها در اوج بود و این روزها با سقوط ایران جوان بوشهر به دسته دوم روزهای خوبی را تجربه نمی‌کند، از شرایط تیم ملی و کادر فنی اصلاً رضایت ندارد. البته این نارضایتی تا حدودی مرتبط با روابط تیره او با محمد دادکان است و آدم‌هایی که در تیم ملی ایران مشغول به کار هستند. بعضی‌ها می‌گویند مخالف خوانی او بیشتر از اینکه مرتبط با حرف دل او باشد، مرتبط به این حقیقت است که شرفی اصلاً دل خوشی از فدراسیونی‌ها ندارد. با این حال اصغر شرفی هر چند با برانکو موافق نیست، ولی پنج سال پیش به هنگام حضور میروسلاو بلاژویچ حمایت گرمی از چپرو و تیمش می کرد و حتی تا یک قدمی همکاری با او هم پیش رفت.

شرفی درباره اینکه چه تفاوتی میان تیم ملی فعلی با تیم ملی ۷۸ است، می‌گوید: «من معتقدم، زمان هرگز به عقب برنمی‌گردد. از آن موقع تا به امروز فوتبال مدرن‌تر شده و پیشرفت کرده. تیم الان ما هم از این قاعده مستثنی نیست.»

...

■**آقای شرفی، شرایط تیم ملی را در این فاصله زمانی تا شروع جام جهانی چگونه می‌بینید؟**

من که نزدیک تیم ملی نیستم تا کاملاً خبردار شوم. باید این سؤال را از مربیان تیم ملی پرسید. الان به هر حال آنها باید شناخت کامل از هم‌گروه‌ها داشته باشند. یک شناخت صددرصد. ضمن اینکه از نظر روحی – روانی بچه‌ها را در اوج نگه داشته باشند. به هر حال دنیا منتظر شروع این مسابقات است و ما باید این مسئله را درک کرده باشیم.

■**وضعیت بازی‌های تدارکاتی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

از امروز تا شروع جام زمان زیادی نمانده، بنابراین فقط باید یکی، دو بازی راحت انجام دهیم. بازی‌های آسان که قدرت بدنی بچه‌ها افت نکند. من دستگیرم نمی‌شود که چرا به جای اینکه قرار است در این فاصله دو بازی سنگین انجام دهیم، این دو بازی را یکی دو ماه پیش انجام ندادیم. بعضی وقت‌ها کار کادر فنی ما برعکس است. دیگر الان هم دیر شده و کاری نمی‌شود کرد. فقط باید شادی تیم را حفظ کرد و روحیه تیم را بالا برد.

■**پیش‌بینی شما چیست؟**

نمی‌دانم. فکر می‌کنم مساوی با مکزیک خیلی خوب باشد. امیدوار هستم که اگر قرار است به پرتغال ببازیم، باخت شرافتمندانه‌ای داشته باشیم. نمی‌شود روی آنگولا هم حسابی باز کرد. آنها به هر حال تجربه مکزیک و پرتغال را ندارند، ولی خب تیم‌های این خطه خیلی از نظر قدرت بدنی قدرتمندند. اگر ما بتوانیم با مکزیک مساوی کنیم، خیلی خوب می‌شود. همه چیز بستگی به توان بچه‌ها، روز مسابقه و شرایط بازی دارد، به هر جهت فوتبال است و نمی‌توان پیش‌بینی کرد.

■**کادر فنی ما هم سنگ مربیان دیگر تیم‌های جام جهانی هست یا نه؟**

من هرگز به مربیان ایرانی اعتقاد نداشته‌ام. مخصوصاً به بخش ایرانی کادر فنی. شناسنامه این مربیان در دسترس است، می‌شود رفت دید. اما نمی‌دانم چرا هیچ‌کس توجه نمی‌کند. آنها به عقیده من نه از لحاظ اخلاقی و نه از لحاظ فنی شایستگی حضور در تیم ملی را ندارند.

■**نظری در مورد ترکیب احتمالی تیم ملی ندارید؟**

نظر من این است که نباید این‌طور باشد که حتماً

فردون زندی فیکس باشد و بازی کند.

درست است که این بنده خدا از آلمان آمده برای

تیم ملی ایران بازی کند، اما به صرف اینکه در بوندس لیگا بازی می‌کند نباید همیشه از او استفاده کرد. سؤال من در مورد این بازیکن این است که این فصل چه کار کرده؟ ضمناً فراموش نکنید که لیگ آلمان یک لیگ درجه ۲ است نه درجه یک. بنابراین او چه اولویتی به بازیکنی دارد که در داخل کشور دارد زحمت می‌کشد و خوب هم بازی می‌کند.

■**راهکارهای شما برای کسب نتیجه چیست؟**

نمی‌شود در این بازی تیم را با دو فورواردر فرستاد زمین و گفت شما آنجا بایستید تا ما برپتان توپ بفرستیم. من می‌گویم که چه اشکالی دارد اولین تکل بازی از سوی فوروارد ما باشد. ما باید به دفاع کردن فکر کنیم. کار آسانی هم نیست، برای خودش هنر است. ما می‌توانیم خیلی روی ضدحمله حساب کنیم. منظور من از دفاع کردن این نیست که یازده نفر زیر توپ بزنند بلکه با برنامه دفاع کنند.

■**شما از ایرانی‌های کادر فنی گفتید ولی از برانکو چیزی نگفتید؟**

همه می‌دانند که همیشه این کادر فنی را قبول ندارم. با این حال الان دور از انصاف است که انتقاد کنیم، فقط باید بگویم که آنها در سطح تیم ملی ما نیستند. فراموش نکنیم که ما استعدادهای خیلی زیادی داریم. به گونه‌ای که اگر الان مجبئی جباری و نیکبخت مصدوم می‌شوند، هیچ اتفاقی نمی‌افتد و کسی نمی‌گوید فاجعه شده است. قبلاً در زمان ما اصلاً این‌طور نبوده.

خودداری تلویزیون از پوشش بلیارد قهرمانی آسیا در تهران

بلیارد مجوز پخش ندارد

آرش راهبر : اتوی چهارگوش روی پارچه ماهوتی سبز رنگ سر می‌خورد و پشت سرش چروک‌های ریز و نامحسوس میز را صاف می‌کند. متصدی آماده کردن میزها با حوصله کارش را انجام می‌دهد و بعد از هر حرکت طولی اتو میز را ورنانداز می‌کند. آن‌طرف‌تر ۹ میز دیگر برپا هستند که بالای سر هر کدام پنج چراغ می‌سوزد. پارچه سبز خوشرنگ زیر نور می‌درخشد و گوی‌های رنگین هر از گاهی از هم پراکنده می‌شوند و دوباره آرام می‌گیرند. اینجا سالن مخصوص بانوان در ورزشگاه آزادی است و مسابقات بلییارد و اسنوکر قهرمانی آسیا در آن جریان دارد.

...

تمام کسانی که در برگزاری مسابقات قهرمانی آسیا دستی دارند، یکدل معتقدند که برگزاری این مسابقه در تهران رسناسی در ورزش بلییارد و اسنوکر ایران است. بلییارد و اسنوکر که چند سالی است در ایران راه افتاده همواره مشکلات فراوانی برای فعالیت شفاف و روشن و بی‌دغدغه داشته و حالا برگزاری یک مسابقه مهم در حد قهرمانی آسیا می‌تواند بسیاری از موانع کاذب و غیرواقعی را از پیش راه بردارد. به همین دلیل تمام حاضران در سالن حتی تماشاگرانی که بازی بلییارد از تفریحات سالم آنها محسوب می‌شود سعی می‌کنند در حد و اندازه استاندارد خودشان را نشان

می‌دهند. از سروصدای معمول در مسابقات ورزشی خبری نیست و گهگاهی هم اگر صدای زمزمه‌ای به گوش برسد با چشم و ابرو به طرف حالی می‌کنند که: «هیس».

در مسابقات بلییارد و اسنوکر قهرمانی آسیا در تهران ۱۰ کشور حضور پیدا کرده‌اند و به‌زعم برگزارکنندگان کیفیت مسابقات هم مناسب است. طبق معمول ورزشکاران شرق آسیا جزء قوی‌ترین‌ها هستند و طبیعی است که با کمی غرور حریفان عرب یا ایرانی را نگاه کنند. با این اوصاف اعضای تیم ملی ایران هم نشان داده‌اند که در اردوی کوتاه‌مدت بیش از اندازه معمول تجربه کسب کرده‌اند و می‌توانند حریفان خوبی باشند.

آقای مهر عبداللهی رئیس فدراسیون می‌گوید در مسابقات آسیایی دوحه شانس مدال برای تیم ملی هست؛ تیمی که هنوز یک سال از تشکیل آن نمی‌گذرد.

...

۱۰ میز برای مسابقات آسیایی نصب شده و کم و بیش همه میزها اشغال هستند. از چهره تیم برگزارکننده خستگی می‌بارد. آنها چند روزی است که خواب آسایش را هم ندیده‌اند. بعضی از آنها از جمله آقای کی‌ژاود در شبانه‌روز ۲۰ ساعت کار کرده‌اند. آنها البته بحران را پشت سر گذاشته‌اند، بحرانی که می‌توانست منجر به لغو مسابقات و ریختن آبروی فدراسیون و ایران شود. اما طبق معمول کار در دقایق به اضافه نود تمام شد. تیم برگزارکننده می‌توانند مدعی باشند که یک رکورد جهانی برای مونتاژ و نصب میزها به جا گذاشته‌اند. آنها ظرف ۴۸ ساعت ۱۰ میز را به همراه روشنایی بالای سرشان نصب کرده‌اند. پای چشم‌ها گود افتاده اما مهم نیست. همین که میزهای مخصوص اسپانسر فدراسیون آسیایی به موقع رسیده جای خوشبختی است. میزها که از مدت‌ها قبل با سفارش

ایران از جنوب شرقی آسیا آمده بودند چند روزی در گمرک مانده بودند. نایب رئیس فدراسیون می‌گوید که اختلاف در پیش فاکتور خرید و فاکتور نهایی باعث شده که کارشناسان گمرک با تامل دستور ترخیص آنها را صادر کنند اما از گوشه و کنار شنیده می‌شود که بعضی از افراد که دستی در واردات میز و سایر امکانات دارند تلاش کرده‌اند که این میزها نرسد و آنها میز خودشان را در سالن بچینند، به هر حال اوضاع بر وفق مراد به نظر می‌رسد و تا اینجا کار نمره منفی برای فدراسیون لحاظ نشده است. پنجشنبه شب خنده رئیس کنفدراسیون بلییارد آسیا نشان می‌داد که مشکلی نیست.

مسابقات تهران البته بیشتر از آنکه محل حضور حرفه‌ای‌های این رشته در آسیا باشد محل بروز استعدادهای آینده است. همه می‌دانند که پراپروت تایلندی یکی از بهترین‌های جهان است و دوست دارند با او بازی کنند. پنج عضو تیم ملی ایران هم بد نیستند و حتی بعضی‌ها می‌گویند که نفر او تیم ملی یعنی سهیل واحدی می‌تواند یکی دو فریم جلوی پراپروت برنده باشد. همه امیدوار هستند که سهیل جزء هشت‌تای اول آسیا قرار بگیرد که بسیار رتبه خوبی است. سهیل واحدی راس ساعت شش بازی دارد و تماشاگران منتظر تماشای بازی او هستند.

...

...

این ! کسی که حتی ۴ سال سابقه بازی بلییارد ندارد چطور می‌تواند تیم را جمع کند. در بازی اول سهیل هم می‌گویند که او باعث شد که شانس اول تیم ملی خواب درست و حسابی نداشته باشد. « تماشاچی حرف‌های دیگری هم می‌زند که کمی شخصی و خصوصی است.

...

وقت استراحت، فرصت مناسبی برای جمع کردن داوران و اعضای کمیته برگزاری است. برنامه‌ها دوباره باید مرور شوند کمی این طرف‌تر دور یک میز کوچک دو داور با هم گپ می‌زنند. خودشان هم می‌دانند که مورد توجه همه هستند. حتی شرکت‌کنندگان هم آنها را با حیرت نگاه می‌کنند. تا به حال هیچ کدام از مسابقات آسیایی داور زن به خود ندیده و برای همین است که خانم‌های ایرانی با تیکت داوری مورد توجه قرار گرفته‌اند. آنها پاکیزه و مرتب مثل بقیه داوران و حتی شرکت‌کنندگان ایرانی لباس پوشیده‌اند و خیلی جدی در مورد ادامه مسابقه بحث می‌کنند.

...

خانم‌ها مریم بهرمان و طاهره اسلامی دو نفر از شش داور بین‌المللی زن ایران هستند که در این مسابقات حضور یافته‌اند. خانم بهرمان با ۱۹ سال سن جوان‌ترین داور بین‌المللی ایران است. او در آبادان

حریف جوان قطری جلو است و تا پیروزی راهی ندارد. تماشاگران تشویق می‌کنند.

...

سیستم تهویه سالن نسبتاً پسروصدا است. وقتی چراغ‌های اضافی خاموش می‌شوند و تمرکز روی میزها بیشتر می‌شود، صدای جریان هوا کمی آزاردهنده می‌شود. با این حال شرکت‌کنندگان روی بازی متمرکز شده‌اند و ناراحت به‌نظر نمی‌رسند. همه میهمانان خارجی مسابقات در هتل المپیک مستقر شده‌اند که فاصله نزدیکی تا سالن مسابقات دارد. این یکی از معدود کمک‌های سازمان تربیت‌بدنی برای مسابقات بوده است. فدراسیونی که بودجه ندارد با زحمت فراوان از این طرف و آن طرف پول جمع کرده و حتی سران فدراسیون از جیب مبارکشان هم خرج کرده‌اند تا مسابقات منظم و مرتب برگزار شود. خبری از

دوربین‌های تلویزیونی نیست، چون قرار نیست تصویری از این مسابقات پخش شود. نکته عجیب اینجاست که هنوز دلیل خاصی برای پخش نکردن مسابقات آسیایی و کلاً مسابقات اسنوکر و بلییارد از سوی صدا و سیما ارائه نشده است. موضوع وقتی عجیب‌تر جلوه می‌کند که حتی فتاوی تعدادی از مراجع و مقام معظم رهبری هم در مورد بلامانع بودن بازی بلییارد و اسنوکر اخذ شده اما هنوز هم مجوز پخش مسابقات به‌دست نیامده است. بنابراین هنوز هم بسیاری از علاقه‌مندان به بلییارد نفهمیده‌اند که چه مسابقه مهمی در آزادی به راه افتاده.

...

شنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۵

نگاه

برانکو: چهار سال به دنبال چپ‌پای مادرزاد

خبرنگار ورلد ساکر قبل از مصاحبه با برانکو اطلاعات مناسبی از تیم او جمع کرده و می‌داند جملات گاه‌ا سفسطه‌آمیز او بحث را منحرف می‌کند. در عین حال برانکو در پاسخ به خبرنگاران خارجی کمی منطقت‌تر است و چنین است که این گفت‌وگو تبدیل به یک مطلب نیمه انتقادی شده است، بدون اینکه سرمربی محترم ما را بیازارد. برانکو که از او مصاحبه‌های بیشتری را نیز خواهیم خواند به مرور جهانی‌تر می‌شود.

...

■**ایران و آنگولا در گروه D شانس‌های کمتری دارند این‌طور نیست؟**

بله. مکزیک و پرتغال شانس‌های مسلم صعود هستند. مکزیک در جام کنفدراسیون‌های سال گذشته عالی بود. آنها برزیل را شکست دادند و در دیداری نزدیک به آلمان میزبان رقابت‌ها باختند. پرتغال نایب قهرمان یورو ۲۰۰۴ است و با در نظر گرفتن این که

یونان قهرمان اروپا در جام جهانی نیست، آنها بهترین تیم قاره اروپا در مرحله پایانی رقابت‌ها هستند. اما شانس بیشتر داشتن موفقیت نمی‌آورد. تیم‌هایی مانند ایران انگیزه بسیاری دارند تا توانایی‌هایشان را نشان دهند. به خودمان ایمان داریم و از تمام توانمان استفاده می‌کنیم تا به مرحله بالاتر صعود کنیم.

■**ایران باید برابر تیم‌هایی بازی کند که شیوه متفاوتی دارند. مکزیک با آن سبک آمریکای لاتین، پرتغال با ترکیب از شیوه اروپایی و استعداد برزیلی و آنگولا که حریف ناشناخته‌ای است. آیا احساس می‌کنید که به خوبی برای رقابت با این تیم‌ها آماده شده‌اید؟**

از جولای گذشته برنامه بازی‌های دوستانه ما شروع شد. با توگو و لیبی دو تیم آفریقایی بازی کرده‌ایم. سه بازی هم با اروپایی‌ها– بوسنی، آذربایجان و مقدونیه و یک دیدار با کاستاریکا از منطقه کنوکاکاف داشته‌ایم. پیش از شروع جام جهانی با کرواسی و بوسنی هم بازی می‌کنیم. پس بسیار آماده هستیم.

■**شما ایران را به قهرمانی در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۲ و مقام سوم جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۴ رساندید. همچنین ایران با شما به راحتی به جام جهانی صعود کرد. با وجود این زیر فشار انتقادهای بسیاری هستیم...**

این موضوع را درک نمی‌کنم. من در بیست و هشت دیدار رسمی روی نیمکت نشستم که بیست و دو پیروزی و تنها دو شکست را به دنبال داشت. آمار خودش گویای همه چیز هست.

■**منتقدان باور دارند تیم شما بیش از اندازه محافظه‌کار است.**

منظور شما از محافظه‌کاری چیست؟ ما همیشه فوتبال هجومی بازی کرده‌ایم حتی برابر بحرین که تنها به یک تساوی برای صعود به جام جهانی نیاز داشتیم. ■ **هنوز نتوانسته‌اید یک دفاع چپ ایده‌آل پیدا کنید.**

این‌طور نیست؟

درست است. هشت بازیکن را در این منطقه در چهار سال گذشته آزمایش کردم. اما تنها ستار زارع و شاید محمد نصرتی در سطح استاندارد مورد نیاز بازی کرده‌اند. پیدا کردن یک بازیکن مادرزاد چپ پا کار ساده‌ای نیست.

■ **علی دایی خط حمله شما را رهبری می‌کند اما او هم سهمش را از منتقدان دارد و اکنون در سن سی و هفت سالگی است. آیا شایسته جایگاهش برای نود دقیقه کامل است؟**

او یک رهبر است. دایی و وحید هاشمیان بهترین مهاجمان ما هستند. چند باری او را تعویض کرده‌ام. اما حتی ویژگی‌های دفاعی دایی هم در بعضی مقاطع بازی حیاتی است.

■ **پس از جام جهانی چه برنامه‌ای دارید؟**

نمی‌دانم. به خیلی چیزها بستگی دارد. تا اکتبر ۲۰۰۶ قرارداد دارم. پنج سال است که از خانواده‌ام دور بوده‌ام. روش روتین فوتبال باشگاهی وسوسه‌کننده به نظر می‌رسد!

ادامه از صفحه ۲۶

«فرمول یک» به سبب لزوم پیشرفت فنی و رویکرد هرساله آن به ادوات و ماشین‌های مدرن‌تر نمونه‌ای از روندتجاری در حال تغییر و رشد در ورزش اسپانیا است. در دهی که سال‌ها گذشته می‌شد اسپانیا سرزمین سنت‌ها است، قهرمانی‌های آلونسو نشان می‌دهد که در دل سنت، مدرن‌گرایی خیره‌کننده‌ای به حرکت درآمده است و وابسته کردن موضوع به این نکته که آلونسو عضو تیم زانو است و تمام دستاوردهای فوق‌متعلق به این تیم است (و نه اسپانیا) نیز حق مطلب را ادا نمی‌کند. کافی است در نظر بگیریم که اسپانیا در سال‌های اخیر در فوتبال و در دهه‌های اخیر در هاکی روی چمن و بسکتبال هم به مقام‌های قهرمانی جهان، المپیک و اروپا رسیده‌است و حتی در شنا و ژیمناستیک هم حرف‌های رسا برای گفتن داشته است. به قهرمانی چهارشنبه شب بارسلونا در مهمترین جام فوتبال باشگاهی جهان یک پیروزی صد درصد و حتی ۵۰ درصد اسپانیایی نیست اما اثرم‌ها و روش‌های کار اسپانیایی نشات گرفته و نادال و آلونسو نمونه‌های اسپانیایی بودن و بومی زیستن و دل‌بستن به کار و تلاش و اوجگیری در اسپانیا هستند. حداقل قضیه این است که امسال را می‌توان به‌گونه‌ای سال اسپانیا در جامعه ورزش دانست، به چنده به دلیل اختلافات دیرپای قوم‌ها و نژادها و باالاته شدن در اسپانیا و قومیت‌های متفاوت و متضاد در آن کشور و اشتیاق سرکوب شده امثال کاتالونایی‌ها و باسکی‌ها به کسب استقلال از دولت مرکزی اسپانیا، مثل معمول باید در انتظار یک ناکامی جدید برای تیم ملی فوتبال این کشور در جام جهانی پیش‌رو بود، اما این تلخ‌کامی احتمالی نیز دستاوردهای کنونی را نقض نمی‌کند و از ارزش و بزرگی آن نمی‌کاهد.